ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΙΒΔΗΛΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΛΟΑ ΜΟΡΑΝ	*Μαίρη*
ΛΥΑ ΝΤΕ ΠΟΥΤΤΙ	*Κασσία*
ΖΑΚ ΜΟΥΛΑΛ	*Στὲβ*
ΒΙΛΛΙΑΜ ΚΟΛΛΙΕ	*Μπαρναὶ*

Τὸ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟ «Τζὼν Μπέρνς» εἶχε φτάσει στὴ Νέα Ὀρλεάνη, ὅπου θὰ ἔμενε δεκαπέντε μέρες, ὡς τὴν Τσικνοπέμπτη.

—Τὶ τύχη ! ἔλεγε ὁ Στὲβ Ντορὲν στὸ συνάδελφό του ναύτη Μπαρναὶ Ταμπάν, θὰ περάσουμε ὡραῖα.

Καὶ οἱ δυὸ θαλασσόλυκοι τράβηξαν ἀμέσως γιὰ τὴν ταβέρνα τῆς μαμᾶς Ταπμάν, τῆς μητέρας τοῦ Μπαρναί, τὴν ὁποία ὅλοι οἱ ναῦτες ἔλεγαν μαμᾶ.

— Πῶς γίνεται, εἶπε ὁ Στὲβ καθὼς ἔμπαινε στὴν ταβέρνα, καὶ δὲν ἦρθε ἀκόμη νὰ μὲ συναντήση ἡ Κασσία.

— Ἡ φτωχὴ Κασσία βρίσκεται ἀκόμα στὴ φυλακή, τοῦ ἀπάντησε ἡ μαμᾶ Ταπμάν.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ τυχερό μου, εἶπε ὁ ναύτης : νὰ βρῶ, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ καράβι τὴν καλή μου φιλενάδα στὴ φυλακή. Θὰ πάω νὰ τὴ δῶ ἀπόψε.

Μά, στὸ λιμάνι παρήλαυνε τὸ καρνιβάλι καὶ ὁ Στέβ, ξεχνῶντας τὴ φίλη, παρεσύρθη μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους του ἀπὸ τὸ τρελλὸ πλῆθος ποὺ διασκέδαζε. Εἶχαν ξεπέσει μὲ τὸ Μπαρναὶ στὸ καφενεῖο τῆς μεγάλης πλατείας, ὅταν ἔξαφνα τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ ὠμορφιὰ τῆς μικρῆς ὑπηρετρίας τῆς Μαίρης ποὺ τοὺς σερβίριζε.

— Εἶσθε χαριτωμένη καὶ γλυκειὰ σὰν ἄγγελος, Μαίρη, τῆς εἶπε. Ὁ καιρὸς ἀπόψε εἶνε ὡραῖος... Τὶ θὰ ἔλεγες ἂν σοῦ ἐπρότεινα νὰ κάνουμε μὲ τὴ βάρκα ἕναν περίπατο μαζί ;

— Καὶ ἡ δουλειά μου ;

— Τὶ σημασία ἔχει ! Ἔλα μαζί μου, ἐπιθυμοῦσα νὰ βρῶ μιὰ σύντροφο, μιὰ ἀληθινὴ σύντροφο τῆς ζωῆς μου στὴν ὁποία νὰ χαρίσω τὸνομά μου...

Ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ὁ Στὲβ ποὺ εἶχε ἐρωτευθεῖ τρελλὰ τὴν Μαίρη τὴν παντρευόταν. Γιὰ μιὰ ἑβδομάδα ἦσαν εὐτυχεῖς μὰ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως ἔφτασε. Ὁ Στὲβ ἀποχαιρέτησε τοὺς δικοὺς του μὰ ἡ Κασσία, ἐλεύθερη πιὰ ἤθελε νὰ τὸν ἀκολουθήση.

— Πάρε με μαζί σου, ἔλεγε στὸ Στέβ, ξέρω ὅτι χρειάζεστε μιὰ καμαριέρα στὸ καράβι σας.

—Δὲν μπορῶ νὰ σὲ πάρω, τῆς εἶπε ἐκεῖνος γιατὶ εἶμαι παντρεμένος.

— Στέβ, σὲ ἱκετεύω...πάρε με...εὐσπλαχνίσου με...γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ βρῶ λεπτὰ ὁπωσδήποτε καὶ θὰ ρθῶ νὰ σὲ βρῶ.

— Ὄχι.

— Ἄκουσε λοιπόν: εἶσαι ἕνας ἀτρόμητος παίκτης... Ἄς παίξουμε τὴν τύχη μου κορῶνα ἢ γράμματα. Ἂν αὐτὸ τὸ φράγκο ἔρθη κορῶνα θὰ μὲ πάρης μαζί σου, ἂν ἔρθη γράμματα θὰ μείνω.

Ἡ Κασσία δὲν ριψοκινδύνευσε καθόλου παίζοντας τὴν τύχη της, γιατὶ τὸ νόμισμα ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦσε ἦταν φτιασμένο ἔτσι ὥστε νὰ πέση κορῶνα. Μὰ ὁ Στὲβ τὸ ἀντελήφθη καὶ ἔφυγε πετῶντας τὸ νόμισμα καὶ ἀφήνοντας τὴν Κασσία.

Ἡ Μαίρη ἔμαθε τὶς σχέσεις του με τὴν Κασσία. Ἀπελπισμένη, θέλησε ν' αὐτοκτονήση καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ λιμάνι, ζητῶντας τὴ λησμονιὰ στὴ θάλασσα.

— Νὰ φύγω ! .. Νὰ χαθῶ !... σκεφτόταν. Θὰ πέσω στὴ θάλασσα στολίζοντας μ' ἕνα τριαντάφυλλο τὰ μαλλιά μου.

Ὁ Μπαρναὶ καὶ ὁ Στὲβ φάνηκαν κάτω στὴ σκάλα.

Ἐπῆρε τὸ κασκέτο καὶ τὴν πίπα τοῦ ναύτη.

Μά, ἀλλοίμονο ! δὲν εἶχε οὔτε λεπτὸ γιὰ νὰ πραγματοποιήση αὐτό της τὸ ὄνειρο... Ἔξαφνα εἶδε νὰ γυαλίζη κάτω ἕνα νόμισμα. Τὸ πῆρε γρήγορα-γρήγορα καὶ ἔτρεξε ν' ἀγοράση τὸ τριαντάφυλλο ποὺ ποθοῦσε.

Μόλις ὅμως βγῆκε ἀπ' τὸ ἀνθοπωλεῖο, δυὸ ἀστυνομικοὶ ἄρχισαν νὰ τὴν καταδιώκουν. Ξετρελλαμένη ἡ φτωχὴ Μαίρη, ἄρχισε νὰ τρέχη μὲ ὅλη της τὴ δύναμη. Ἔξαφνα ἔνοιωσε τὸ ἔδαφος νὰ χάνεται κάτω ἀπ' τὰ πόδια της κ' ἔπεσε μέσα σ' ἕνα ὑπόγειο. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν ἀκολούθησαν. Στὸ ὑπόγειο ὅμως ποὺ μπῆκαν, εἶχανε μπεῖ προηγουμένως ὁ Μπαρναὶ καὶ ἡ Κασσίσ γιὰ νὰ κλέψουν. Ὁ Μπαρναὶ εἶδε τοὺς δυὸ ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς τράβηξε δυὸ πιστολιές. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔπεσε κάτω. Ὁ ὄλλος κατώρθωσε νὰ συλλάβη τὸ Μπαρναί.

Τὴν ἄλλη μέρα μέσα σ' ἕνα νοσοκομεῖο δυὸ γυναῖκες βρισκόντουσαν πλάϊ-πλάϊ. Ἡ φτωχὴ Μαίρη ποὺ εἶχε σπάσει τὰ πόδια της κατὰ τὴν πτώση της καὶ ἡ Κασσία ἡ ὁποία εἶχε τραυματισθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὸ ὑπόγειο. Ἡ Μαίρη ἦταν βαρειὰ χτυπημένη, μὰ ὡστόσο σὲ λίγες μέρες ἄρχισε νὰ συνέρχεται. Τότε ἡ Κασσία ἐπλησίασε τὸ κρεββάτι της καὶ τῆς εἶπε :

— Πρέπει νὰ συχωρέσης τὸ Στὲβ γιὰ τὸ κακὸ ποὺ σοῦ ἔκανε. Ἐγὼ φταίω...

Καὶ τὴν ἀποχαιρέτησε.

Μόλις ἐβγῆκε ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο ἡ Μαίρη, ἔλαβε γράμμα ἀπὸ τὸ Στέβ, ὁ ὁποῖος τῆς ἀνήγγειλε τὴν προσεχὴ του ἐπάνοδο.

Εὐτυχής πιά, πῆγε νὰ βρῆ τὸν ἀνθοπώλη ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχε πάρει τὸ τριαντάφυλλο :

— Γιατὶ εἴπατε στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ μὲ συλλάβουν; τοῦ εἶπε.

— Γιατὶ τὸ νόμισμα ποὺ μοῦ ἔδωσες ἦτανε ψεύτικο.

Ἦτανε κούφιο ἀπὸ μέσα.

Ἡ Μαίρη εἶχε βρεῖ κι' εἶχε ἀγοράσει τὸ τριαντάφυλλό της μὲ τὸ ψεύτικο νόμισμα τῆς Κασσίας, ἐκεῖνο ἀκριβῶς μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε παίξει τὴν τύχη της μὲ τὸ Στὲβ ἡ ἄτυχη κόρη...

Σὲ λίγες ἡμέρες ὁ Στὲβ ξαναγύριζε ἀπὸ τὸ ταξεῖδι του. Μέσ' ἀπ' τὸ πλῆθος ποὺ χαιρετοῦσε ἀπό τὸ λιμάνι τὴν ἄφιξη τοῦ καραβιοῦ ξεχώρισε μιὰ ὠμορφη νέα ποὺ σάλευε τὸ λευκό της μαντῆλι. Ἦταν ἡ Μαίρη, ἡ ὁποία σὲ λίγο τὸν ἔσφιγγε μ' ἀγάπη στὴν ἀγκαλιά της.

Ἡ Κασσία ἄκουγε μ' εὐχαρίστηση τὸ ὡραῖο αὐτὸ παιδὶ ποὺ ἤθελε νὰ τὴν κάνη συνένοχό του.